

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 1 — kr.
Félévre 5 " " "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hónapra 1 " " "
Egyes szám ára 4 kr

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA.**
Főmunkatárs: **ISJ. MÓRÍ CZ PÁL.**
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:
Hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb hirdetésért a többi z. i.
Hirdetők akku szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díjmin-
den külön beiktatásért 30 kr.

A sajtószabadság.

Pártunk elhatározta, hogy nagyobb mérvű ellentállást fog kifejtetni a bűnvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényjavaslat hirhede vált 16. §-a ellen, mely a sajtószabadságot veszélyezteti.

Az ország gyors léptekkel halad a lejtőn lefelé, melyet a 67-es kiegyezés teremtett; egymás után leromboltatnak a szabadság védbástyái; hol egyik hol másikon ütnek rést az egymást követő kormányok, azért, hogy a percznyi hatalom élvezete kényelmesebb legyen.

Megátalkodott vaksággal elhítetik magukkal, hogy az elmúlt negyedfél század tanulsága mind értéktelen; úgy tesznek, mint a ki széles jó kedvvel a csárdást járja, és hangosan kiáltja, hogy »soh se halunk meg.« Tragikum van e bolond kiáltásban: a halálról beszélni vigalom között; tragikum van abban a vakságban is, mely nem látja és nem akarja látni, hogy az ország sorsa bizonytalan és nincs semmi biztosítéka még arra nézve sem, hogy a mostani gyarló alkotmányos élet át fog szállni a jelen nemzedékről a jövőre.

Ha tud valaki ily biztosítékot a nemzet közszellemén és elhatározásán kívül megnevezni, ám rev. zze meg, osszas a szét honfiaggályainkat!

Mi semmi más biztosítékot nem ismerünk, mint egy megöregedett uralkodónak életét, a ki a sors számos csapásai után békességet óhajt és megtartja az általa szentesített alkotmányra tett esküt.

De az uralkodók is halandók s a jövő titkát nem ismerik a jósnokok sem; ily körülmények közt a haza ellen irányított merénylet az, ha lerombolják a szabadság bármelyik védbástyáját.

A rombolás műve pedig folyvást halad; a talaj, melyre a nemzet többsége az ország jelenét építette fel, ingatag és sikamlós; a szabadság jelszavát e talajon homokba írták, melyet elhord majd az az első vihar.

Kétségbevonhatatlan tény az, hogy a nemzeti élet minden terén rohamosan haladunk lefelé.

Tekintsünk körül és vizsgáljuk meg elfogulatlanul, mi történik minden irányban?

Ime, a 67-es kiegyezés tízévenkenti próbakövének állunk; itt az alkalom, a melylyel a kormány és pártja megbizonyíthatnák, hogy e kiegyezés csakugyan olyan, hogy keretén belől megvédhető az ország érdekei.

Ha nem védik meg ez érdekeket, akkor vagy azt bizonyítják hogy nem akarják megvédeni és ezzel maguk felett mondják ki az ítéletet, vagy azt, hogy nem lehet ez érdekeket megvédeni és akkor azt bizonyítják be, hogy a 67-es kiegyezés terén az ország érdekeit szükségszerűleg fel kell áldozni!

E kiegyezés megalkotói abban az illúzióban ringatták magukat, hogy a megteremtett talajon tovább lehet építeni és hogy keretén belől megvédhető az ország érdekei.

Ezt szívesen megengedjük, mert ki tagadná, hogy Deák Ferencz vagy Andrásy Gyula hazafiak voltak? Meggyőződésünk szerint tévedtek ugyan, de szándékuk tisztaságában nem kétkedünk.

Bele is iktatták a kiegyezésbe, — hogy minden tíz évben visszanyerheti az ország önrendelkezési jogát a közigazgatási téren, melyen, ha függetlenné lehetnénk, eljutnánk annak az utnak kétharmadára, mely ahhoz az oltárhoz vezet, melyel hazafiságunk vallása a magyar állami függetlenség oltárának nevez!

Ök e jogot, vagyis ez önrendelkezési alkalmat fenn akarták tartani a nemzet számára; és ime utódaik már azt hirdetik, hogy a kiegyezésnek meg kell lenni.

Ha meg kell lenni, hol van akkor a törvényszabta jog? Hol van az önrendelkezési szabadság? Mire való ez esetben a tízéves alkalom? Nem másra, mint arra, hogy szomorú jelzőköveket állítson fel a nemzeti élet útján, melyek majd kimutatják az utókornak, miként hanyatlik a magyar hazafiság; miként korcsosul el a magyar!

Itt van a kvóta tízévenkint megmegújuló kérdése is. A kiegyezés megalkotói bizalommal voltak az uralkodó iránt; azt hitték, hogy ha a magyar megmutatja, mily sűrű fátjolt tud vetni a multakra, mily tökéletesen feledni tudja az átélt szenvedéseket, mily lojális tud lenni, mennyire megtudja ismét teremteni a magyar korona földén az uralkodói székek legszilárdabb alapját, azt hitték, hogy ha mindez meg lesz, nyugodtan bízhatják az ország érdekének döntését az uralkodóra.

Be is vették a törvénybe, hogy ha a kvótakérdésben — Magyarország és Ausztria nem bírnak kiegyezni, a király fog határozni, a király fog dönteni.

És ime, most a kormány nem bizza az uralkodóra a döntést, hanem emelni készül a kvótát, bár tudja, hogy az osztrák követelésekkel szemben engednie

nem lenne szabad; ezt tudja, mert saját pártjának kvótabizottsága, mely két országgyűlés többségét képviselte, ünnepelesen kimondta, hogy engednie nem lehet.

Mit jelent e tény, nem-e elkorcsosodást? Nem jelent-e sülyedést, csuszást lefelé a lejtőn, mászást a nehézségek korbácsa alatt!

Nemzeti életünk bármely mozzanataira tekintünk, mindenütt ugyanily sülyedést látunk.

Azok, kik megalkották a választási törvényt és súlyos bírságot és börtönt szabtak a vesztegetőre, ezek vagy ámitók voltak, vagy a megalkotott törvényt megtartani akarták és ime odajutottunk, hogy az országgyűlésen nyíltan bevallja a kormányelnök, hogy a választások milliókba kerültek s az előadói székbe elhangzik a merész állítás, hogy »vétekiztek a falakon kívül és belől.«

Azok, a kik a sajtó szabadságát a közszabadság alapkövének tekintették és a szabadság biztosítékait az 1848-iki alaptörvényekbe iktatták, azt hitték, hogy oly kincset adományoztak a nemzetnek, melyet nemzedékről nemzedékre gondosan fog megőrizni a nemzet és ime, a sajtónak némely kinövései, melyeken segíteni maga a sajtó és a tisztességes közvélemény lennének hivatva, arra indítják a kormányt, hogy rést üssön a sajtószabadság védbástyáján.

Nem gondol a többség arra, hogy a sajtó van hivatva a nemzeti élet minden egyes mozzanatát értékesíteni a nemzet jövője számára.

Szakértők vitatkoznak, jogtudósok érvelnek; összehasonlításokat keresnek más országok törvényeivel, — csak egyet felejtenek el, hogy a mi viszonyaink minden más ország viszonyaitól eltérők.

Ez az országokban az elnyomatás csak belőlről jöhet; külföldi erőre nem támaszkodhatik, — ily nemzetek gyengíthetik, kockáztathatják és ismét visszazerezbetik szabadságukat; és saját tetszésük szerint intézhetik sorsukat.

Nálunk ellenben a külföldről mérhető tulnyomó erővel szemben kellett megszerezni a szabadság minden vivmányát, e vivmányokon tehát saját kezünkkel rést ütni, vakság vagy bűn.

Ébredjen fel a veszélynek tudatában a nemzet önérzete, hangoztassa tilkozó szavát; mondja ki, hogy a sajtó teljes szabadsága a nemzet egyik legdrágább kincse, nem egy párté, hanem az egész nemzeté; védje meg a nemzet a drágán vásárolt kincset; értse meg jól mindenki, hogy nem va'am

esetleges visszaélés megtorlásáról van szó, hanem a szabadság egyik sarkalatos alapkövéről, melyet érinteni nem szabad sem most, sem soha!

Kossuth Ferencz.

BELFÖLD

A képviselőház mai ülése. A képviselőház d. e. 10 órakor tartott ülését folytatja az esküdt szék elnöke által előterjesztett törvényjavaslat tárgyalását. Szóásra fel vannak jegyezve: Visontai Soma és Ragályi Lajos. A mai ülésen Erdély miniszter is felszólalt.

A kvóta. A kvóta kérdésben a döntő momentum még mindig nem következett be. A király hétfőn délután ugyan Bánffy Dezső báró miniszterelnököket hosszabb kihallgatáson fogadta és ma minden valószínűség szerint Lukács László pénzügyminisztert is fogadta, elhatározta a péntek délután még nem történt. Politikai körökben azt hiszik, hogy a magyar kormány a ma délután tartandó minisztertanácsból kifolyólag fel kell lépjen az osztrák jegyzőkre. Ha az írásbeli jegyzékváltás nem vezetne eredményre, akkor az osztrák miniszterek lejönnek Budapestre, úgy hogy a meg egyeztetés okvetlenül ültet foglalt ülni. Egyes politikusok kihallgatásáról terjesztett hírek ma még legalább is koraiak.

KÜLFÖLD.

A török-görög háború.

A békealkudozások tovább folynak, időközben azonban Domokosnál döntő ütközet számba menő csatát vívtak az ellenséges hadak. A görögök balvégzete itt is közre játszott. Az ütközetet meg löző felderítő szolgálat közel hozván egymáshoz az előőrsöket, ezek is összeütköztek és a csata bevezetése a görögök javára dönt el.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Várom...

— A Debreczen eredeti tárczája. —

Várom a galambom minden ádott este,
Várom; de hiába
Csak nem jön ő erre, csaknem jutok sohasem
A gondolatába.
Hej, pedig a napnak nincsen olyan percze,
Hogy rá ne gondolnék!
Csak látnám őt többször s beszélhetnék véle
Milyen boldog volnék!

Hej, nem lehet neked szívem érzeménységét
Szavakba kiütnöm!...
Ha néha az utcán összehoz a sorsunk
Hidegen köszöntöm.
El nem árulnám egy félvilágért azt, hogy
Szívem érte dobban,
Hej pedig tudom, hogy nem szereti senki
Én nálamnál jobban!

De ha szerelem kell néki, valahogy ne
Én nálam keressen!
Oh, én nem kívánom nem egy világot sem,
Hogy viszont szeressen!
Ne szeressen engem; inkább sohse jussak
A gondolatába!
Az én szívem sorsa hogy árva maradjon,
Hogy ne legyen párja...

Krúszlyi Erzsike.

Ez eredményezte a nagy diadalt jelentő, tegnap keleti atheni táviratokat. Nem sokat bizunk bennük, mert az eddigi tapasztalataink nemcsak kétséssé tették minden görög győzelmet, de hitünket is erősen megingatták.

Pár nap előtt megirtuk már, hogy bármiképp fejlődjenek is a béketárgyalások, a stratégiai helyzet ebből a háborúban változhatatlan. A görögök végleges megveretése oly bizonyos, mint a mily kétségtelen az is, hogy a legnagyobb könnyelműséggel mentek bele oly vállalkozásba, a melyre sehogyan sem termettek rá. Domokos a törökök kezébe került. Edhem basa pontosan végrehajtotta terveit. Larissza megszállása után hadának egyik ágát Volo felé irányította, a másikkal Farzalo-z felé indult, előapatait egész Lámaig tolva előre.

Innen fordult aztán az operáció Domokos ellen, a mely fontos pozíció, azért hogy azt a háromszög alaku területet teljesen hatalmukba kerithessék. Ez most már végkép sikerült. A törökök feltétlen urai Thesszáliának és tőlük függ, tovább mennek e Athén felé.

A népgyűlések.

A társadalom állás-foglalása máris hatalmas arányokban jelentkezik. Politikai pártkülönbség nélkül tömörülnek a közélet független elemei, hogy tiltakozó szavukat felemeljék egy olyan szándék ellen, mely a sajtó függetlenségét és szabadságát akarja megcsorbítani. A Kossuth-pártkör, mint tudva van a sajtószabadság védelmére megindítandó akció módozatainak megállapítását végrehajtó hzottságra bízta, amely Komjáthy Béla elnöke alatt meg alakulván érintkezésbe lépett az Ujságírók Egyesületével, az Otthon körrel és a vidéki hírlapírók szövetségével, hogy ezekkel egyetemben határozzon a teendők felől. A tegnapi közös értekezleten határozatba is ment, hogy a sajtószabadság megsértésének szándéka ellen országos akciót fogna megindítani, oly irányban, hogy Magyarország független polgársága azonos

Az „Almanach”.

— A „Debreczen” eredeti tárczája —
Írta: Tassi Miklós.

Mint minden évben, úgy az Ur 1876-iki esztendejében is, örömmel üdvözölte az irodalom pártoló közönség az „Almanach” megjelenését. Mindenki bizonyos izgatottsággal ieste a jubilaris diszkiadás jöttét s midőn megérkezett lelki gyönyörrel vette ki zsebéből az egy pengőt s tette le a könyvtáras asztalára.

Azok a piros, fehér, kék stb. színű borítékkal bíró könyvek ellenállhatatlan hatást gyakorolnak az emberre, megbüvölik, pazarlóvá teszik, mert a lapos erszény utolsó csengő tallérját is odaadja érte.

Irók és közönség min'egy szent áhitattal tekintenek a könyvtáras bolt kirakataiból üde színnel kimosolygó könyvekre s egy-egy titkos sohaj hagyja el ajkalkat.

Az írók irigyelik Mikszáth genialis ötletét, a közönség sorai közt pedig nem egy elrejtett tehetség ácsorog, kiknek legfőbb óhajuk az, hogy az „Almanach” tőlük is közöljön valamit! De ez csak jámbor óhajtas marad! Nehéz oda bejutni. Erős, hatalmas gárda képezi az érczfalat, csak felettök lehet bemenni, rajtuk nem!! De a „Mont-Banc” óriás csucsát megmászta-e már valaki? Van-e a kezdő írók között olyan, ki ama kolosszokat lelke repülésével túl bírná szárnyalni? avagy csak nagyságukat eérni? Ha igen, úgy az ő számára is szoritanak egy kis helyet abban a szellemi raktárban, hol mindenből a legjobb található, másképpen nem!!

Tatár János uram is szent áhitattal zarándokolt minden nap a Nagy Ádám könyves boltjához s önfelédten nézte a rá mosolygó,

időben megtartandó népgyűléseken tiltakoznak a sajtó szabadságát ostromló reakcionárius kísérlet ellen. Komjáthy Béla, elnöke alatt tegnap este nyolc órakor újabb értekezlet volt az Ujságírók Egyesületének helyiségeiben, amelyek alig tudták befogadni az érdeklődők sokaságát. Ott láttuk többek között Komjáthy Béla, Justh Gyula, Meszlényi Lajos, Illies Balint Tóth János, Visontai Soma, Lakatos Miklós, Hentaller Lajos, Papp Elek, Pichler Győző, Marsovszky Ede országgyűlési képviselőket, továbbá dr. Gondá Dezső, és dr. Hartmann Elek ügyvédek, Madary Gabor nagyiparost, Sümei Vilmost a Demokrata-kör képviselőit, több társulat, egyesület képviselőit, az egyetemi ifjúság háromtagú küldöttségét stb. A sajtót számos előkelő hírlapíró képviselte.

Komjáthy Béla elnök az ülést megnyitván, örömeinek ad kifejezést a megjelentek nagy számán és ebben az akció biztos sikerének zálogát látja. Tudatja az előkészítő bizottsággal, hogy az Otthon kör bejelentette a csatlakozásra való készségét és magát hataggy küldöttséggel képviselteti a mai értekezleten. Ezután az elnök felhívja mind azokat, akik a főváros egyes kerületeinek befolyásos embereinél az ügy érdekében eljárta, hogy eljárásuk eredményéről jelentést tegyenek.

A főváros kerületeiből beérkezett jelentések a lehető legkedvezőbbek és kétségtelen, bizonyosságot szolgáltatják annak, hogy a fővárosi társadalom minden rétege, osztály- és rangkülönbség nélkül a legnagyobb rokonszenvvel támogatja a megindított mozgalmat.

Az egyetemi ifjúság nevében Erdélyi Lajos joghallgató kijelenti, hogy hazafias lelkesedéssel csatlakoznak az akción kezdő megnyezőihez és szolgálataikat minden tekintetben készséggel felajánlják. (Éjenzés.)

Az előkészítő bizottság mindezeket tudomásul vette. Erre az elnök a megtartandó népgyűlése idejének kérdését vette fel határozat hozatalá végett. Vészi József, Justh Gyula, Sümei Vilmos, Meszlényi Lajos és Szatmári Mór hozzájárulása után egyhangulag elhatározták, hogy a sajtószabadság megsértésének szándéka ellen

üde színű „Almanachok” s nem győzött betelni a nézősökökkel. Ő is sohajtott épen úgy, mint a többiek sőt talán nagyobbakat is! Azonban az ő sohajtása, meg a többi ahtatos szemlézők sohajtása között volt valami kis különbség. Ő azért sohajtott, mert nem tudott venni egy példányt az annyira óhajtott könyvből. — Pedig nagy irodalombarát volt, de csak úgy ablakon keresztül, mert csekély fizetéséből nem telt könyvekre is, ha telt volna is, felesége jobban őrizte a veres krajczárokat, mint a „Czerberus” az alvilág bejáratát, így a pusztá szemlélődéssel kellett neki beérnie.

Bizonyára voltak már önök mindannyian éhesek s tudják mily kint képes felidezni az emberben egy háborgó gyomor kielégíthetetlen kívánsága! No ez a kin csak egy parányka volt annak, mit Tatár János uram érezett az „Almanach” látásakor. Hogy is ne! Ott állani a kedvencz előtt, alig pár arasznyira tőle csak egy üvegfal választván el, csak karja, kellene kinyújtani érte s vehetne egyet! de ott az akadály, az üveg! Vagy ha már így nem, mert Tatár János uram tisztességes ember volt, nem kivánta ingyen a másét, egy pár lépést kellene tenni, egy csengő tallert elővenni s mindjárt olvashatná a csodaszép történeteket. Lépmi csak lépne ő, de tallert már nem tudna kivenni zsebéből, mely ürességével díszeleg évek hosszu sora óta! okozván gazdájának tantulusi kinokat.

De Tatár uram élvezettel turtte e kint, jól esett testének, lelkének, el sem tudott volna lenni nélküle, másképen nem ácsorgott volna ott minden nap a könyves bolt előtt. A kit a kutya megharap, nem viseltetik többé egy iránt sem szeretettel, hanem kerüli meszszirol.

az ország minden részében és így a fővárosban is a népgyűlések vasárnap május 23-án lesznek.

Az elnök az idő rövidségére való tekintettel lelkes és kitarító munkára hívja fel a bizottság tagjait, hogy a manifesztációnak méltóbb és impozánsabb hatása legyen. Veszi József éppen ebből a szempontból azt javasolja, hogy a népgyűlést ne előzze meg a szokásos tüntető körmenet, mert félt, hogy a közönség jobb elemeinek spontán csatlakozásával már amugy is biztosított sikert az utca könnyen vesélyeztetheti. Óvakodni kell attól az elemtől, amely mindenkor azon van, hogy a polgárság manifesztációit ellenséges szándékkal megzavarja.

Ugyanezt a nézetet vallják még Fenyo Sándor, Márkus Miksa, Madary Gábor és Bernácky Antal is. Erdélyi Lajos, az egyetemi ifjuság kiküldöttje, szintén a körmenet ellen nyilatkozik.

Hentaller Lajos, Justh Gyula, Pichler Győző, Dugovich, Meszlényi Lajos és Visontai Soma a körmenet mellett foglalnak állást, mert az biztosítja legjobban a nagy tömeg impozáns részvételét. Hosszas vita után elhatározták, hogy ebben a kérdésben a döntést a kijelölendő végrehajtó bizottságra bízzák. Ugyancsak ennek a bizottságnak lesz a feladata a megtartandó népgyűlés helyének meghatározása, a szónokok kijelölése, a falragaszok úján való felhívás és a népgyűlésen hozandó rezolúció szövegének megállapítása.

Az elnök javaslatára ezután a végrehajtó bizottság így alakult meg: Komjáthy Béla elnök, Justh Gyula, Visontai Soma, Meszlényi Lajos, Tóth János, Marsovszky Endre, Pichler Győző, Veszzi József, Fenyo Sándor, Szatmári Mór, Rákosi Viktor, Erdélyi Lajos és Bakonyi József. A népgyűlés alkalmával netán fimerülő költségeket a függetlenségi és negyvennyolcas pártkör és a fővárosi napi sajtó szerkesztőségei közösen fogják viselni.

Komjáthy Béla elnök felhívja az előkészítő bizottság tagjait, hogy a csel

érdekében minden lehetőt elkövessenek és bezárja az ülést.

A következő értekezlet holnap, kedden délután ötödél órákor lesz az Otthon-kör helyiségében.

TARKA-ÉLET

A felsőbb leányok majálisa.

A fiatalság mosolygós napjai mulnak, de emlékei még frissek mindig, mint a harmatos virág. S oh kopaszodásnak indult fiatalság; kezdet szivedre téve, tégy vallomást, ha gunyos mosolylyal végig nézel a pelyhes arcú diák gyereken, vajon nem állottál e valaha te is oly sováron a kaszinó-épület sarkán, nézvé, nézvé türelmetlenül, idegesen lefelé a Kossuth-utcán? Összerezzenve minden óra útjére, fülig pirulva minden női szoknya tavanására, ha már messziről egy virágos tavaszi kalapocskát megláttál, vagy ha vékony, ha sugár termetű leányka sietett arról-arról Kondor bácsi felől, amerre a felsőbb leányiskola fekszik s ékeskedik...

S kopaszodó barátom be kell ismerned, hogy az a gunymosoly csak a te tökéletlenségédnek a leplezője, mert a te gyarlóságaid a te gyöngeségeid sem voltak kevesebbek, mint azoké a pelyhes arcú diák gyereké, kik néha az iskolai órát ebbliczolván epekednek, várakoznak, sorvadoznak ott a kaszinó sarkán, a felsőbb leányiskola exüst hangu, kitünő étvágyu, piros arcú tündérkéi után, kik táskával a hónuk alatt vagy egy-egy musik fűzettel keltenek fiatalabb barátaink szívében érzelmeket, mik gyakorta silány szerelemiverekben is megnyilatkoznak...

Kopaszodó barátom ugye most pirulva, zavartan hajtod le arcodat? ... Mikor emlékidbe így vissza érnek a boldog órák, mikor te is fiatal tisztább szívű voltál, nem ilyen megfogyadt s azt a kur ruhás nagy babát

kisérgtetted te is, mint hűséges apród czipelve utána a könyvecskéit. E a Slezák-ház sarkánál megkeletett állani, mert a szőke baba ellen s ellened már gyanut fogott a mama, ki mint a me-e százszerű sárkányja, a »brüllü-vel szemem, ugy kémlt ki az ólomkeretes ódon ablakon? ...

No most kopaszodó barátom, ugye most már törülgeted is a szemeid, ha látod ha felgondolod a te mai árvaságod? Hogy mily hamar elrepültek a sugva mondott édes szavak, miknek szenvedélyes értelmét még sem a szőke baba, sem te nem fogtátok talán még akkor fel igazán, kiknek mindig jól esett az ozsonna, kik a mennyire szerelmesek, annyira éhesek is voltak.

Szegény kopaszodó barátom, hát csak félre azzal a gunyos mosollyal s ne feledd, hogy neked is volt ilyen szőke felsőbb leányod, aki azóta ugyan már asszonyka is lett. Ha tehát most halod pennám nyomán a hirt, hogy a szőke baba hamvas arcú, kaczagó szemű utódai, a kurta szoknyás felsőbb leányok, a Dóczy bácsi reményteljes csemétéi, f. hó 22-én a »Dobos pavillonban majális rendeznek, akkor te is készülj jó előre arra. Kopasz fejedet simittassad el a fűrtöket, lompos bajszodat pedertesd ki kaczkíásan, virágot is tűzzél, hogy ne tünjék mihamar szembe a fonnyadságod. S azután a majálisok számára előírt gála ruhában bandukolj majd te is ki e napon a felsőbb leányok majálisára, hogy emlékeid felfrissüljenek s visszaálmodd a fiatal diák évek ama harmatos szép korát, mely mint az ibolya csokor a szőke baba kebelén, olyan kedves...

A belépti jegyért magáért sem sokat kell áldoznod. Mindössze egy korona a fizetség. De hogyha van esetleg valami felsőbb leány ismerősöd, akkor még ozsonnában is részesülhetsz, oh mert ezeknek a tapasztalatlan felsőbb leányoknak elég tapasztaltak az édes

Az olyan helyre, hol valami szerencsétlenség történt velünk, nem szívesen emlékezünk vissza, nem megyünk többet, ha csak elkerülhetjük, mert ugyan veszélytől tartunk! Azt az embert ki megbnt bennünket, nem szívesen látjuk társaságunkban! Tudta Tatar barátunk is eme igazságokat, elismerte jogos voltukat s hogy még is minden nap elzarándokolt kintjához, ezzel azt mutatta meg, hogy a kin neki édes teher, de csak az, melyet az »Almanach« látása ébreszt fel szívének kellő közepén, míg a szeretetteljes hitves társ, Sára asszony — által ütő sebek végtelenül égették testét, lelkét s jóságos szívét keserűséggel árasztották el.

Pedig ezek a sebek nagyon gyakoriak voltak. Sebesen forgott Sára asszony nyelve s épen oly gyorsan járt a keze, a kéz és nyelv együtt nem valami kedves csemege, egy cseppet sem édes! Talán azért is osztogatta Tatar né asszonyom oly szívesen s azért vette be Tatar uram oly fanyaron, de hát mit tehetett ellene? Ó nagyon jámbor ember volt, mint mondani szokták: »A légynek sem vétett soha.« T-hette vele az asszony azt a mit akart.

Ha valamelyik festőnek ezébe jutna megfesteni a »birkatürelmet«, alkalmasabb modellt nem találna hozzá Tatar Jánosnál.

Ismerék Tatar uram eme gyengéjét kollégái is s a törvényték nagy iródjának alakait sokszor megrezgették a róla gyártott éleczkre felhangzó hangos hahóák. — S ő mindazokat türellemmel elhallgatta, sőt ő nem vetett rajja legjobban. Így aztán czéltáblája lett a gunynak. — odahaza pedig az asszony pergő nyelvének.

Ha olykor-olykor busan tért haza a hivatalból, mi rendesen olyankor történt meg vele, mikor nagyon sokáig ácsorgott Nagy Ádám kirakata előtt, mindjárt készen volt számára a hideg zubany egy erőteljes predikáció képében, amelylyel Sára asszony irgalmatlanul nyakon zúdítá.

Hat még az év első napján, mikor hiába kereste Sára asszony a kinevezettek vagy előléptettek közt ura nevét, akkor volt még csak a hadd el hadd!

— No szép madár, ismét kimaradtunk, pedig erősen állítottad, hogy most lesz s ime nincs.

— Jól van, jól! nem értesz te ahhoz. A sors ellenem szegűt! pedig az elnök ur megígérte!

— Ugye monndtam, hogy hagyj oda azt a rebelis tábor, ez az oka mindennek.

— Nem értelek!

— Tudja rólad mindenki, hogy nem vagy mamek!

— De hisz én nem vagyok semmi sem!

— Mondtam, ne olvasd azt a rossz újságot, most rád fogják, hogy a független párt-hoz tartozol.

— De mondom, hogy én nem tartozom egyik párthoz sem. Azt az újságot azért olvasom, mert a sógor ingyen adja, nekem nem teik rá, még csak egy könyvet sem tudok venni, pedig milyen szépeket láttam, ugy fájt a lelkem, hogy nem vehettem meg.

— Te vagy az oka! Ügyetlen vagy, nem értesz semmihez, a magad dolgát sem tudod becsületesen elvégezni. Lennék csak én a te

helyzettedben, régen 1000 frt lenne a fizetésünk, míg így havi rongy 30 frttal kell beérnünk, nyomorgunk én is, a leányom is. — Nézd meg ezt a kis leányt, látod milyen ruha van rajta? — Egy törvény-zéki hivatalnok leánya ilyen ruhában jár! Majd kislát a szemem szegyenben. Az utcára is alig merem kiereszteni, mert ujjal mutogatnak rá. Aztán már nagy leány, bálba is kellene vinni, de miből? — Itt v é n ü l a n y a k u n k o n .]

— Hiszen még csak 15 éves!

— Csak 14. De itt az ideje, hogy nagy leány legyen. Ugy-e lelkem?

Ezt a praedikatiót már három új évben hallotta Tatar, hol megrövidítve, hol megtoldva. De soha sem oly keményen, mint most az ur 1897-ik évében, mert Sára asszony most azt is hozza tette:

— Ha pedig még jövő ilyenkor is csak napdiás leszesz, mi, már t. i. én és a leányunk, itt hagyunk, mint Szent Pál az oláhokat, jobban megélünk mi magunk, mint egy élhetetlen emberrel, ki egyebet sem tud, mint enni és aludni!

Az utoljárt már nem is igen hallotta Tatar uram, szédült, zugott a feje a fájdalomtól-e, vagy az elfojtott haragtól nem lehet tudni. Vette a kalapját s lehorgasztott fővel indult az ajtó felé.

— Az asszony utána kiáltott:

— Hová mégy már megint?

— Ahol nem veszekednek — mondá Tatar, e néhány szóban öntvén ki szíve keserűségét.

— Hm! No jól van! megkapod még ezért a magadét! Hanem gyere csak vissza egy pár okos szóra!

mamáis nem nézik a drága ur kopaszágát, csak másként legyen megfelelő parti. Oh mert egy kurta ruhás felsőbb leányka anyjának előre látónak kell lenni, számolni kell a jövővel is.

— Ez a baj! sóhajt a pelyhes orozáju fiatal ur, ki ugyan még nem tette le az érettségit, de ki titokban meg a Miczikének a kedvence. S kinek a leghőbb vágya, hogy Miczivel együtt táncolhassa a Dobosban. Hő 22-én a második negyest, amikor majd a Magyar királynak valami szerelmes szép magyar nótát és falangyat pedig reáereszkedik a sügva-bügva hajlongó nagyerdőre...

Paulus.

Egyházkerületi közgyűlés.

— Második nap. —

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, május 19.

A második napra is elég szép számmal gyűltek össze a közgyűlés tagjai, mivel az első tárgya a nagy szenzációt keltett gyakorló iskolai tanító jelölésekhez fűzött megokolásra mindenki kíváncsi volt. Ezért izgatottan vártak a jegyzőkönyv felolvasását, amely után első tárgynak a választás volt kitűzve. Hitelesítés közben Dégenfeld József gr. jelentette, hogy a Tóth Sámuel lemondásával megüresedett főjegyzői állásra beadandó szavazatok felbontására kiküldött szavazatszedő küldöttség tagjai lettek: Kiss Áron püspök és gr. Dégenfeld József elnökle a Dávidházy János és Nagy István esperesek, Kiss Albert, K. Tóth Kálmán egyházi, Lengyel Imre és Ormós Bálint világi tanácsbírák és dr. Bacsoni Lajos jegyző.

Ezután Elek Lajos jegyző olvasni kezdte a tanárkar ajánlatát, a gyakorló iskolai tanítói állásra. A tanári kar felállított két

kategoriát a pályázók osztályozására. — Az egyik a szegény elhagyott helyeknek bizonyára elmaradt tanulmányú és látókörü tanítóit, a másik a 40 éven felüli s a javaslat szerint ekképen már megrögzött rendszerű tanárokat zárja ki a jelölhetőség szféráiból, de maga is elismeri, mennyire abszurd ez az utóbbi, mert nyakra-főre hangsúlyozza, mennyire kiválóak azok a tanítók, a kiket ekként ki tudja milyen mély értelmű és nehezen (vagy tehát nagyon is könnyen?) felfogható okokból — ki kellett zárni a jelöltek sorából.

Beszélnünk nyíltan, t. urak, nem volt annak a kategóriáznak más célja, mint az, miképen lehetne az összes függetlenségi érzelmű tanítókat kizárni. Mert — és azt még nem is említettük, Tass Miklósnak vajjon lehet-e ilyen okok nélkül felróni azt, hogy az uristen feléig tartó betegeskedéssel látogatta meg s viszont boldog emlékeztető Kállya Istvánt nem éltette tovább, hogy az idő bebizonyíthatja volna Tass Miklós teljes felgyógyulását? De még ha csakugyan beteg volna is? Hát a tanár urak lehetnek betegek s akkor jól esnek, ha amiatt el-mellőznék az előléptetésnél? Avagy nézük még egyszer azt a 40 esztendei kategóriát. Tehát a tanár urak kiálítják magukról a bizonyítványt, hogy 40 éves korukra annyira megrögzöttek, hogy semmi új haladást nem képesek bevenni a tudományok? Már engedjenek meg, de mi ezt még önkörül sem hisszük el, pedig saját kezük aláírásával bizonyítják. Az elme gyöngülés a 40 éves emberek közt még igen sporadikus jelenség!

De hiába, a közgyűlésen nem akadt ember, a ki ezeket elmondta volna s bár Dégenfeld gr. főgondnok háromszor is megkérdezte, kíván-e valaki hozzászólni, — egy hangulag elfogadták a tanárkar javaslatát s megválasztották a tanárjelöléseket és pedig 4 egyházit és 4 világi. Megválasztottak alig néhány szónyi különbséggel Szabó János, Széll Kálmán, Dávidházy János és Doroghay Lajos espereseket továbbá Horváth István, Tiszai Kálmán, Szóllósy Antal és dr. Hajnal István, akik Kiss Áron püspök és gr. Dégenfeld József főgondnok elnökle

alatt a szomszéd terembe vonultak s öt perc múlva jelentette a főgondnok, hogy az öt pályázóra a szavazás megtörténvén a szavazatok egyenlők voltak s az elnökség szavazatával Kiss György h-szoboszlói tanító választotta meg.

Ezután következik a pénztárnoki és könyvvezetői állások betöltése. Az egyházkerületi pénztárnoki állásra pályáztak Rózsa Sándor főisk. háznagy, Kiss Pál tak. pénztárnok Csongrádon, Tóth Sándor tak. pénzt. főkönyvelő Zsibon, Isáky K. Gábor a Hitelbank tak. pénztári tisztviselő.

A könyvvezetői állásra pályáznak: Bakos Kálmán, Horváth Pál, Fráter Sándor, Uzonyi Imre (visszalépett), Tisztaváry Dezső, Nagy Sámuel, Virág Farkas, Papp István, Véghe Árpád és Morva Loránd.

A gazdasági tanács a kérvények beérkezési sorrendjében képesítettnek jelenti ki mindkét állásra Rózsa Sándort, Tóth Sándort, Bakos Kálmánt Horváth Pált, Fráter Sándort Tisztaváry Dezsőt.

Lengyel Imre mint pénztári felügyelő egyhangulag megválasztásra ajánlja Rózsa Sándort, mint a kinek képességét ismeri s akit egyedül tart képesnek az állás betöltésére.

Urak Imre különösnek találja a Lengyel Imre felszólalását, mint a mely korlátozni kívánja az egyházkerület választási jogát. Tudja ő, hogy itt van szervezve egy párt, a melynek jelölése ellen hiába rugódozik akárki, (derült) de azért ő a Lengyel felszólalását felelet nélkül nem hagyhatja és kéri a szavazás elrendelését, mit az elnök Tiszai Kálmán felszólalása után meg is tesz.

A gyűlés újra megnyitása után kihirdették az eredményt: a pénztárnoki állásra beadott szavazatok közül 60 esett Rózsa Sándorra, Fráter Sándorra 6 szavazat, tehát pénztárnoknak megválasztott Rózsa Sándor.

A német nyelvi tanszékre újabb egy évre helyettesként Kecskeméthy Lajos eddigi b. tanárt alkalmazzák, mint egyedüli pályázót.

Ezután kihirdették az egyházkerületi tanács bírói állásra Soltész László és Madarász Imre közt elrendelt szavazatok felbontása folytán kitűnt eredményt, mely szerint Soltész László kapott 389, Madarász Imre 309 szavazatot s így Soltész László 80 szö többséggel megválasztottnak jelentették ki, miután vita fejlődött ki néhány visszautasított szavazat felett, a közgyűlés többsége azonban felette napirendre tért.

Soltész László hivatkozva kétszeri kijelentésére, kéri, mentsek fel a tanácsbírói tisztól.

Tiszai Kálmán hivatkozva a múltak tanulságaira, kéri Soltészt, fogadja el a választást, mire Soltész leteszi az esküt.

Ekkor aztán a komádi ügy került tárgyalás alá. Nevezetesen a komádi ev. ref. egyház egyhangulag meghívta Botth Ferenc sz. samsoni lelkészt, kit az erdélyi egyházkerület elnöksége előszólályu egyházba választásra képesítettnek minősített, a nagyszalontai egyházmegye azonban formahiba miatt megsemmisítette a minősítést s így a választást is megsemmisítette. Ez felebbeszés útján a kerületi közgyűléshez került s a tárgyalás során kifejtett viában gr. Tiszai István azt ajánlta a konkrét esetben, hogy engedjék lefolyni az ügyet a maga útján s választás útján töltsék be a lelkészi állást s akkor a sértődöttek vigyék ügyüket a bíróság elé, mely végérvényesen fog dönteni s mondja ki a közgyűlés, hogy elvi állást foglal a minősítés ügyében a kerületre s ugyanerre hívja fel a konventet az egyetemes egyházra nézve. Ő azt ajánlja, hogy ez az álláspont legyen, hogy a lelkészi évekbe a segédlelkészi évek csak akkor számítassanak be, ha bizonyos esetekben az magában is képesít a segédlelkészi szolgálat. Erre nézve írásba foglalt javaslatot nyújt be.

Kiss Albert úgy tartja, hogy gr. Tiszai István javaslata csak küldöttség előleges megvitatása után tárgyalható a közgyűlés

— Tatár megfordult s mogorván nézett maga elé.

— Ne vágj olyan savanyu képet. Ide figyelj. Tudod, hogy Szikiék eljönnek ma délután s nincs semmink, a mivel megkínáljuk őket, pedig tudod jól, milyen eles nyelve van a feleségének!

— Mint neked!

— Nagyon goromba kezdesz lenni János, hanem majd teszek róla! Nesze, itt van egy forint, hozz a czukrásztól egy kis süteményt!

A tallér érintésekor valami mozgásba hozta Tatár ereiben a vert. Szeme egy pillanatra fellángolt, de ismét elorzult, sőt komorabb lett, mint előbb, aztán megfordult s szó nélkül távozott.

Lehorgasztott fővel ballagott az utcán, elvont foglalva gondolataival; ödöngött jobbra-balra, a járkálók meg-meglöktek az elmélázó embert, egy párszor tyukszemére is léptek, de ő nem vette észre, nem tudta, mi történik körülötte. Nagy harc dult lelkében. Hasonlítot, az most a szelvéstől felkorbácsolt tengerhez nem volt benne egy parányi csendes helyén.

Egyszer csak azon veszi észre magát, hogy ott áll a Nagy András könyves boltja előtt s szerelmesen tekintetnek reá a piros, zöld s.b. »Almanach«-ok. Nézi, nézi. Szívén boldogság ömlik el, szemében az öröm tüze gyulad ki, boldognak, végtelen boldognak érzi magát. Egy-két lépés; maga sem tudja, hogy ment be, nem akar hinni szemecinek, mikor kezébe adják a könyvet.

— Az enyém lesz — kérdi önfeledten — de hirtelen megszegeyleni magát, rohan ki az utcára, diadalmasan lobogtatva kezében az »Almanach«-ot. Most már ő taszigálja az utcában állókat. Repülni szeretne, hogy minél

hamarabb haza érjen s társaloghasson azzal a rég óhajtott kedves baráttal.

— Hoztál? — kérdi az asszony.

— Igen!

— Szépeket választottál-e?

— De még milyet! Nézd! s kit tte az asztalra a kedves könyvet. Tetszik?

— Hogy a pokol mélységes fenekére eredj a rongy könyveddel. Nem ezt kértem én, hanem a tésztát!

Tatár nagyot bámolt.

— Micsoda tésztát?

— Hát nem vettél, mire adtam az egy forintot? Oh te együgyű, te... te... nagy számár. Hol a pénz?

— Itt van, mondja Tatár a könyvre mutatva!

— Jaj! te szerencsétlen! Hogy mindig ilyeneket csinálsz! Nem lehet rád bízni semmit. Az az egy forintom volt, azt is elpocsékolja!

— Többet ér ez, mint a sütemény!

— Hát add meg! ha többet ér! De még sem. Mariska!

— Parancsolsz, anyám!

— Eredj, vidd vissza ezt a könyvet s mondjad, részeg volt apám, mikor vette. Ha visszaadják a pénzt, hozz érte süteményt, habost is, krémet is. De ez a sült ökör nem eszik belőle.

Tatárral egyet fordult a föld, lebukott a pamlagra s könnybe lábadt szemekkel nézte, hogy viszik el az ő kedvencét s teszik majd csuffa ország-világ előtt, de azért nem szólt, mert nagyon, de nagyon szerette azt az asszonyt!!

ál, kéri tehát, hogy vagy még a mostani, vagy az őszi közgyűlésre tegyen e tárgyban egy küldöttség javaslatot. De a Tisza gr. tavaslatát nem tartja kielégítőnek éppen a pályázó lelkészek szempontjából. Ezért ő addig, míg a konvent dönt ez ügyben, nem tartaná méltányosnak, hogy már most elvi álláspontot foglaljon el a kerület, hanem az indítvány első részét függőben hagyná, az elvi részének megállapítását lehetőleg még a gyűlés folyama alatt küldöttségre bízna.

D e g e n f e l d gr. a konkrét esetre vonatkozólag elfogadná Tisza gr. indítványát de az elvi határozatot veszedelmesnek tartaná, mert az a konkrét esetet eldöntené, de legfőképpen mert törvénymagyarázatra még a konvent sem jogosult, csak a zsinat és a bíró akit tehát a kerület állásfoglalása nem kötne így a Tisza gr. indítványának második részét elfogadhatónak, Kiss Albertét pedig ekként tárgyalannak tartja.

T i s z a Kálmán fia indítványát pártolja s most kíván felette dönteni.

U r a y Imre úgy tartja, hogy a törvény, az mindenkit kötelez s ha az erdélyi püspök nem respektálja, mi sem vagyunk kötelesek a püspök rendelkezéseit respektálni és ő nem vinné az ügyet a konventhez.

T i s z a Kálmán ezt helytelennek mondja.

G y ö r g y Endre tisztának látja a kérdést s az Uray indítványa szerint az egyházkerületet izolálna.

U r a y Imre megmagyarázta szavait.

Z s i g m o n d Sándor elfogadja a határozati javaslatot.

G ö r g y P é t e r hivatkozik arra, hogy a tiszáninneni egyházkerületben is az esperes állítja ki a minősítvényt, ezért ő is felírni kíván a konventhez.

K. T ó t h Kálmán úgy látja, hogy a sok elmélet közt meghal a beteg, ő a jelen esetben megerősítene a választást, csak a jövőre nézve kívánna felírni.

B í r ó Lajos után T i s z a gr. el a zárszó jogával és indítványa első részét elfogadásra ajánlja, a második részre nézve sajnálja, hogy a gyűlés elnökével elegendő nevetelen kénytelen lenni (U r a y Imre, Hála istennek!) mert úgy látja, hogy a közgyűlésnek van törvénymagyarázatra joga s a magyarázás szükségét hangsúlyozza és hosszasan fejtegeti.

Elnök részletenként teszi fel a kérdést. A konkrét esetekre nézve három indítvány van: az előadói, ki az ügyet bíróság elé utasítaná, a másik a Tisza gr. indítványa, mely szerint az egyházkerület nincs azon helyzetben, hogy a konkrét esetre nézve állást foglaljon, a harmadik az Uray Imre indítványa, mely szerint a minősítvény törvénytelensége már most kimondandó. A nagy többség gr. Tisza indítványát fogadja el s elfogadják csaknem egyhangulag a Tisza gr. indítványának többi részét is.

A teljesen hasonló körülményű esetre nézve ugyanezt határozták.

Ezután az esperesi és gondnoki kar tette meg jelentését T ó t h Sámuel lemondott egyházkerületi egyházi főjegyző emlékének megörökítése iránt: a szerint alapítványt fognak gyűjteni a kerület támogatásával s annak kamatait T ó t h Sámuel a l a p i l v á n y czimen szegény jó tanuló hitanhalgatók jutalmazására fogják fordítani.

Ezzel a gyűlést holnapra halasztották.

*

A komádii esetenél kifejtett vitára vonatkozólag a közgyűlés egy kiváló és szakértő tagjától a következő sorokat kaptuk:

Ahányszor egy törvényben kivételeket, valakire nézve ablakokat hagyunk, mint az történt a református egyház zsinati törvényeiben az erdélyi reformátusokra nézve: az mindig megbeszálja magát. Így van ez a jelen esetben is.

Az egyházkerületi közgyűlés soká hosszasan és behatóan vitakozott a miatt mert

egy erdélyi lelkésznek az ottani egyh. ker. elnöksége másként adta ki a minősítési bizonyítványt, mint azt a királyhágon innen szokás kiadni. Ebből az lett, hogy sok itten lelkész kiesett a választásból, míg az erdélyi kisebb kvalifikációju bennmaradt és meghivatott.

Az erdélyinek az approbata és compilasa constitutiók és a Leopoldinum diploma bizonyos kiváltságokat ad, ebből eredt és ered a confuzió. Pedig az egyházi törvény világosan mondja, hogy ez a kiváltság az alkotmány és közkormányzat ügyeire nem, csakis bizonyos vagyoni ügyekre vonatkoznak.

Ujdonságok.

* **Nemes Kálmáné temetése.** Régen volt Debreczenben olyan fényes temetés, mint a mai napon, a mikor egy derék urnót kiértek örök nyugalomra általános részvétellel. Ma volt N e m e s Kálmáné temetése, a melyen Debreczen város előkelő körei nagy számmal képviseltették magukat. A B a t h y á n y i haz virágos udvara zsufolásig megtelt a temetésre, a melyen a szertartást dr. W o l a f k a Nándor püspök végezte fényes segédlettel. Tárkányi Péter, Kovács Márk, Molnár Kálmán, Hamerovik Sándor és Kamel József képezték a segédletet. A beszéltetés után W o l a f k a Nándor püspök gyönyörű bucsuzató beszédet tartott, megemlékezvén az elhunyt érdemeiről, mint szerető hű feleségről, gondos családfőként, minden szép nemes czélért lelkesülő honleányról s urinőről. Végül a városi dalegylet énekelte el T o r d a y Gábor remek halotti énekét, a »Lelkünk borítja... kezdetű H i t e s s y Lajos vezetésével. A temetésen ott láttuk előketőségeinket teljes számban. Ott voltak S i m o n f f y Imre kir. tan. polgármester, K o m l ó s s y Arthur főjegyző, D o b i e c z k y Sándor üzletvezető, Hajdu Gyula, Körner Adolf tanácsnok, Simonffy Béla kir. ügyész, Lengyel Imre, Nagy János, Mark Endre, Danilovics Elek. kir. táblai bíró, Miskolczy Jenő, Ábrám László v. t. főügyész, Zádor Lajos, Szabó Kálmán, Pongrácz Jenő, kir. főügyész helyettes, W e s z p r é m y Zoltán főjegyző, Marton Imre, H r e u s Viktor, Baróthy, Vass Antal, Rottler, Deák, Budahazy Zoltán és Szalay József törvényszéki bírók, Balogh, nyug. táblabíró, Csath Zsigmond kir. posta s táviró főnök, Boczán Elemér vasuti főnök, György Endre volt orsz. gyű. képvis. Sthal G. főmér. Marton Imre, Foltényi Vilmos nyug. sz. néz. Komlóssy Dezső, Boczkó Sámuel főkapitány, Sesztina Lajos, Bekény Péter, Fazekas Sándor reáliskolai igazgató, Vidovics Menyhért nyug. ezredes Balázs József, Koncz Ákos szerkesztő s főlevéltáros, az ügyvédi kar teljes számban. a rom. kath. iskolaszék s egyházi bizottság teljes számban stb. stb. Debreczen előkelő hölgy világa is teljes számban volt jelen a temetésen. A bázna! tartott szertartás után a rom. kath. templomba vittek a virágokkal borított koporsót, hol a misét dr. W o l a f k a Nándor szolgáltatta az előbb említett fényes segédlettel. A mise énekeit a városi dalegylet énekelte, úgy szinten »A zord halál!« cz. halotti éneket is.

* **Lódiázás és csikós verseny a Hortobágyon.** Folyó hó 23-án, a ránk következő vasárnapon fog megtartani, a debreczeni gazdasági egyesület által rendezendő lódiázás és csikós verseny a Hortobágyon, a melyekre még mindig lehet jegyet váltani 2 frt 50 krral. A minden tekintetben sikerültnek ígérkező lódiázás okvetlenül megtartatik, mert arra az esetre is gondoskodtak sátrakkal. ha ne alán eső lenne. A nagyobb szabású kirándulásra reggel 8 órakor történik az indulás s este fél ötkor jön vissza a vonat. Jó magyaros ebéd a hortobágyi csárdában lesz. A kik részt akarnak venni ebben a kirándulásban még folyton jelentkezhetnek a gazdasági egyesület irodájában, vagy K i r á l y Gyáia tanácsnoknál, azonban csak 300 jegyet bocsátottak

ki, azért a kik nem akarnak elmaradni, igyekezzenek jegyeiket minél előbb kiváltani. A kik idáig előjegyeztették magukat, de jegyeiket nem váltották, azt ma és holnap tegyék meg, mert jegyeiket más jelentkezőknek fogják kiadni.

* **Halálozások.** Vettük és a legmélyebb részvétellel közöljük a következő gyászjelentést: Szomorodott szívvel tudatom, szeretett nagy-nénémnek, özv. L e v a y L é b b P á l n é urnőnek sok ideig volt nőegyleti alelnöknek f. hó 19-én reggeli 7 órakor életének 76-ik évében, a halotti ájtatos szentségek felvétele után történt csendes elhunytát. A boldogultnak hűt tetemei f. hó 21-én d. e. 10 órakor a varga utcza 2176. sz. háztól a r. kath. szertartás után a r. kath. sirkertben fognak örök nyugalomra letétni. Az engesztelő szentmise áldozat ugyanakkor fog az egék urának bemutatni. Debreczen, 1897. máj. hó 19. Jobst Béláné sz. Kobovich Gabriella. — A másik haláleset Ö r v é n y i Vilmos volt főiskolai tanár, 1848—49. honvédszázados halála, ki 74 éves korában ma reggel halt meg rövid szenvedés után. Temetése f. hó 21-én d. u. 4 órakor lesz a piacz utcza 2136. sz. háztól. Az elhunytban Örvényi Ottó gyógyszerész atyját gyászolja. Béke poraira! Mindkét temetést a Gebauer tem. int. rendezi. — A harmadik halott özv. polg. Nagy Jánosné sz. Mo'nár Zuzsánna, ki ma 63-ik évében, özvegyiségének 5-ik havában szenderült jobb letre. Temetése f. hó 21-én d. u. 3 ó. lesz a dedó u. 133. sz. háztól. A temetést Dankó M. tem. int. rendezi.

* **A Hortobágy vendégei.** A Hortobágyon e hoban két izben is lesznek vendégei. A sárospataki theológusok 22-én szombaton délután 5 tanár vezetésével érkeznek Debreczenbe s másnap reggel a Hortobágyi lódiázásra rándulnak ki s ebédre a város vendégei lesznek. Folyó hó 30-án pedig a magyar-óvári gazdasági tanintézet hallgatói jönnek el Debreczenbe Balázs tanár vezetésével a gazdasági tanulmányok czéljából. Megérkezésük napján a belső és külső gazdasági tanintézetet tekintik meg, másnap reggel a Hortobágyra mennek ki, hol a város őket is megvendégeli.

Táviratok.

Országgyűlés.

V i s o n t a i az esküdtbírói javaslat ellen szólalt fel. Erdélyi az álláspontját védte, a tárgyhöz szólta még Battlyány Tivadar és Ragályi Lajos. M a r j a y Péter a nagyleta. g. kath. híveknek a papjuk elleni erőszakos eljárásukat interpellálta.

A török görög háboru beszün-tése.

A szultán Vilmos császár kérelmére beszün-tette a háborut a görögök ellen. Az epirusi török és görög hadak parancsnokai tudatták egymással a fegyverszünetet és a feltételeket.

Hajduvármegye közegészség-ügye az 1896-ik évben.

— Kivonat Losonczy Álmos, vármegyei tisztii főorvos jelentéséből. —

A 17 gyógyszerért, melyek közül 16 személyes üzleti s 1 reál jogu, önállóan 19 gyógyszerész vezet. Mike-Pércs községének kézi gyógyszerésze van.

Gyógyszerészmester, ki mint okleveles gyógyszerész segéd működött, volt ez évfolyamán 11, 9 másnemű foglalkozást üz.

Okleveles bába van 142, csaknem minden ezer lélekre egy.

Foghuzást 13 orvostudor, 1 sebész, 2 horbély s egy magánzó gyakorol.

Az orvosok és sebészekon kívül vérbo-csátásra jogosított 7 szerepel.

Orvos halottkém 20, nem orvos halottkém 4 van alkalmazásban, ez utóbbiak Tég-lás, Alsó-Felső-Józsa és Mike-Pércs községekben az előjáróság tagjai.

Tisztai főorvos egy, járási orvos kettő van.

Város, illetőleg községi orvosként 27 alkalmaztatik, egy községi orvosi állomás elhalálozás folytán üresedésben áll, Teglást H. Hadházi látja el egy magán gyakorló orvos, ki hatósági jóváhagyás útján a községgel kötött szerződés alapján ideiglenesen meg van bízva községi teendők végzésével. Ugyanígy volt ez Józsa község, és Mike-Pércsen is, mely községekre nézve az 1896 év vége felé, minthogy említett szerződési viszony czélszerűtlennek bizonyult, maholnap életbeléptetett körorvosi állomás rendszeresítését határozta el a törvényhatóság bizottsági közgyűlése.

Gyógyszertárak tekintetében semmi változás nem történt.

Kórházak és gyógyintézetek a vármegye területén nincsenek, H.-Szoboszló város elismerésre méltó ily épülete inkább aggodintézetévé vált, Nádudvar község minden tekintetben megfelelő kórháza beteg nélkül, üresen áll. — H.Bőszörményben is jelentékeny javulás jelei mutatkoznak e téren, minthogy az ez idő szerint működő inkább szükség kórház helyett a czélnak jobban megfelelő épület emelkedett s mihamarabb megnyitattik.

Járvány kórház 13 van, c aknem állandóan beteg nélkül, a földmivelő osztálynak e kezdetleges állapotú helyiségek iránt táplált elleneszenve miatt. Azon szükség kórházak, a melyek tekintettel a kolera járványra hatósági meghagyás után elrendeltettek, évek óta csak nem minden községben megvannak s berendezésük gondoztatik.

A védlimlő oltás.

Minden esetben állati nyirkkal végezték, ezen évfolyamán 5074 első és 2470 ujra oltás fogamzott meg s csak 94 beteg gyermek maradt oltatlanul, 18 oltatott sikertelenül.

Halálozás.

A halálozás statisztikája ez évi egészségügyi jelentés egyik legfontosabb részét képezi. minthogy ennek feltüntetésevel egy felől képet nyerünk a múlt évek befejezett tényeként előtűnő változatairól, más részben uj mutatót szemlélünk jövő tevékenységünk irányára s azon hanyoktat látjuk, melyeken javíthatni az adott viszonyoknál fogva hatalmunkban állhat.

Mindenek előtt a vármegye halálozási statisztikája Magyarország vármegyéinek halálozási arányához mérten a legjobbakk közé tartozik, de lehetne jobb is mint a milyen.

A halálokok kimutatásánál az tűnik ugyan is szembe, hogy némely halálok százaléka az országos halálozási százalékhoz mérten túl magas s ezek között nem egy van olyan, melyen javítani az emberi lehetőség határában belül álló.

Ha az utolsó népszámlálás adataihoz az évi szaporodást hozzá számítjuk, ugy Hajdúvármegye népessége ez idő szerint 142.000-re méltán becsülhető, ebből 1000 lélekre 292 halálozás volt a múlt évben.

Ha ezen tényt a felekezetekre vonatkoztatjuk, ugy:

Római katolikus elhalt 100 lélekre	30.
Görög	41.
Reformatus	28.4
Lutheránus	20.
Izraelita	19.8

E számadatok szerint a vármegyében a görög katolikusok halálozási aránya aggasztólag magas, a római katolikusoknál is nagyobb az elhalálozás mint rendes viszonyok között a többi felekezeteknél mutatkozni szokott. S valóban különösen a görög katolikusok, azok kik H.-B. szörményben és H. Dorogon a legrosszabb anyagi viszonyok között élnek, kiknek lakoházai talajviszonyaiknál fogva, iskoláik túlszűrt állapot miatt a legtöbb kivanni valót mutat fel.

Az iskolák helyzetén sürgősen, a talaj és lakás viszonyokon pedig lassu előhaladásal javítani sem volna kivihetetlen nehezség.

Kétségtelenül hozzájárul a görög katolikusok magas halálozási %-hozama szokás, hogy reájuk vallásuk gyakorlata évenként több mint

100 napot böjtölést szab, melyek a böjtmentes napokon sem kitűnően táplálkozót földmivelő osztály szervezetének ellenálló képességében annyira meggyengítettek, hogy kórfolyamok felvételére s ezek elfajulására alkalmassá válik.

(Vége köv.)

Pénzen vásárolt kitüntetések.

Debreczen, május 19.

Hogy mily becc-el és jelentőséggel bírnak némely esetekben a külföldi kisebb kiállításokon szerzett kitüntetések és érdemrendek, azt a következő megtörtént dolog is fényesen illusztrálja.

Múlt évben egy helybeli (debreczeni) előkelő iparos czéghez, mely az ezredéves kiállításban is részt vett, egy budapesti ügynök től felhívás érkezett, hogy őt az (iparos czéget) érdeklő fontos ügy megbeszélése végett keresse fel őtet (a budapesti ügynököt) Ezen iparos czég főnöke egy alkalmazottjával meglátogatta Budapestben az illető ügynököt ki neki azon ajánlatot tette, hogy adjon általa neki az ezredéves kiállításra kiállított tárgyaiból vagy csak rajzaiból is egy darabot és ő felküldi azt Párisba egy most nyitva levő valami parciális kiállításra és ő annak igazgató-ságától teljes biznysággal ki fog eszközölni az iparos czég részére egy első rendű kitüntetési érmet s ezenfelül még személyére nézve egy díszes érdemkeresztet s rögtön meg is mutatta, hogy fognak azok kinézni.

Az ügynök ezen fáradságáért az iparos czégtől 150 f-tot kért, meg lehet hogy talán 120 frtból is kifog telni, mint mondá, de olcsóbb nem lehet, mert neki ezen jutalekon meg kell osztozni azon párisi társával, ki a kitüntetési érmet és az érdemkereszt megszerzésénél közreműködik.

A felszólított iparos czég főnöke a budapesti ügynök ezen ajánlatát nem fogadta el, de azt tapasztalta, hogy néhány hó múlva, több debreczeni iparos czég a fentleirt kitüntetési érmet és érdemjelt megkapták s az a helybeli lapokban nagy örömmel hirdette is lett.

Vajjon az ilyen uton — jól megfizetett ügynökök által — szerzett kitüntetéseknek megvan e az a becsé, hogy azok a valódi érdem után osztattak ki? és ha még tekintetbe vesszük, hogy egy ily kitüntetett cipésznek — a közvetítő ügynök által — azon ajánlat is tételt, hogy ha 50 frtial löbbit fizet, akkor akadémiai — [valószínűleg cipész akadémiai] — tagnak is felavatják.

KÖZGAZDASÁG.

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Sárga József és Sárga Julianna özv. Rácz Károlyné 9 hold □ öl területű ondódi földjüket megveszi Váradi Károly és neje Székely Julianna 2600 frtért. (5063/97)

2. Ban István és neje Gál Julianna 9039 hrsz. ujosztásu földjét megveszi Kovács Zsuzsanna özv. Ferge Istvánné 2650 frtért (588/97.)

3. Debreczeni József és neje Dalmi Eszter megveszik Csurka Julianna Csurka Eszter Komlósi Mihályné és Komlósi Róza és Margit kiskorúak tulajdonát képező 2710. sorszámú házukat 2700 frtért. (5089/97.)

4. Bartha Mihály megveszi Ganovszky Lajosné Csonka Terézia és társai tóczó-kerti szőlőjüknék 300 □ öles fele részét 469 frt 87 krért. (5118/97.)

5. Pálfi István és neje Burai Erzsébet megveszik özv. Gáll Józsefné és Gáll András 9 hold 697 □ öl területű halapi kaszálójukat 1000 frtért. (5152/97.)

6. Kovács István és neje Tóbiás Sára megveszik Jobbágy Ferencz bárki kaszálóját 1200 frtért. (6221/97.)

7. Kiss András és neje Bodor Julianna megveszik özv. Szabó Józsefné, Nagy Julianna 3712. sz. ingatlanát 1000 frtért. (5261/97)

8. Monori Sándor és neje Szöllősi Erzsébet 1343. sorszámú házukat megveszik Ötvös Jánosné Kiss Sára 2000 frtért. (5283/97)

9. Csapó Mihályné Ajebei Mária 3 hold 550 □ öl területű ondódi földjét megveszik Takács Péter és neje Molnár Zsuzsanna 700 frtért. (2321/97.)

10. Baranyi János megveszi Gáll András ujosztásu földjét 270 frtért. (5322/97.)

11. Magyar Gábor mint kiskorú Magyar József eladja a debreczeni 5897. sz. jkvben 11559. hrsz. alatt foglalt ujosztásu földet László János és neje Tóth Juliannának 170 frtért. (5323/97.)

12. Márton János, Márton Ferencz és Márton László sesta-kerti szőlőjüknék 679 □ öl területű részének öket illető hanyadait eladják, Nyiri István és neje Márton Conternek 450 frtért. (5365/97.)

13. Faragó Sándor tóczós-kerti szőlő-földjének 207 □ öl telvő részét eladja Ben-cze István és neje Nagy Juliannának 400 frtért. [5374/97.]

14. Kovács János és neje Govahi Ágnes megveszik Munkácsi István és neje Vases Julianna boldogfalvi-kerti szőlőjüket 650 frtért [5421/97.]

15. Özv. Kakas Mártonné Szepesy Zsuzsanna, Kakas Zsuzsanna Német Andrásné, Kakas Erzsébet Nagy Andrásné, Kakas Márton, Kakas Ferencz és Kakas Sándor ujosztásu szántó földjüket megvette Német János és neje Nenák Julianna 100 frtért [5422/97.]

Budapesti gabonatözsde.

május 13.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u n a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági	6	76	7.45 — 7.60	80 — 8.05
"	7	77	7.70 — 7.80	81 — 8.05 — 8.1
"	8	78	7.80 — 7.85	82
Tiszavidéki	6	79	—	—
"	7	76	7.90 — 7.95	80
"	8	78	7.70 — 7.80	81 — 8.05 — 8.10
Pestvidéki	6	79	—	—
"	7	76	7.8 — 7.90	—
"	8	77	7.90 — 7.95	80
Fehérmegyei	6	78	—	81
"	7	79	7.95 — 8 —	82 — 8 — 8.05
"	8	76	7.70 — 7.75	82 — 8.05 — 8.10
Bácskai	6	77	—	80
"	7	78	7.90 — 7.95	81 — 8.10 — 8.15
"	8	79	7.95 — 8 —	82 — 8.15 — 8.20
Észak magy	6	76	—	—
"	7	77	—	80
"	8	78	—	81
			Min. hekt.-ben	Ar kilogram
Rozs elsőrendű	uj		70—72	6.20 6.30
" másodikrendű	uj		—	6.20 6.25
Árpa ta karmánynak	"		60—62	4.20 4.50
" égetni való	"		62—64	5.00 5.80
" sertőzdei	"		64—66	6.50 8 —
Zab	uj		39—41	5.80 6.25
Tengeri bánsági	uj		—	3.45 3.55
" más nemű	"		—	3.35 3.40
Rapeze bánsági	"		—	3.20 3.50

Sertés vásár.

május 18.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kilogrammon feüli sulyban) ————— krajczárig, közép (páronkint 220—260kilogramm sulyban) 54¹/₂—55¹/₂ krajczárig könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 53—54 krajc árig.

Sertés létszám: 1897. évi május. 16-ik napján volt készlet 29006 darab, 1897 május hónap 17-ik felhajtott 423 drb, 1897 május hónap 17-ik napján elszállított 769 drb. 1897 május hónap 18-ik napjára maradt készletben 28660 drb. A hizott sertés üzlet-rányzata változatlan.

Budapesti konzum-sertés vásár. A fe renczvárosi petroieum-rakodónál levő székes-fővárosi konzum sertés vásár jelentése május 17-éről: Erkezett: 583 dr. Elszállított a tott budapesti fogyasztásra 462 drb

vidékre 86 drb, elszállítottan maradt 210 drb
 — Na a p i a r a k : 120—180 klgr. sulyban 52.
 — 54 fr. 250—280 klgr. sulyban 50—50 frt
 malaczkok 37—40 frt. különféle 120—180 kl.
 sulyban 55—56 1/2 frt.

CSARNOK

Egy detektiv regénye.

— **Ottolengui Rodrigótól.** —

— A Debreczeni sajtó fordítása. —
 (Folytatás.)

— Arra gondol talán, hogy ne tartóztassak le senkit?

— Igen! Egész nyugodtan megigérheti ezt nekem, mert én magam kezeskedem azért hogy az ön embere nem fog a kezei közül kisiklani. Mert én ismerem őt.

— Mit? Ön ismeri őt? Barnest egész meglepte, midőn helybenhagyólag b ó l i n t o t t.

— Igen, ismerem; az az legalább belsőleg teljesen megvagyok győződve, hogy ismerem őt. És mivel én tudtam, hogy ártatlan vagyok, nagy előnyben voltam ön felett s ez egész idő óta folyton nyomában is vagyok ennek az embernek. És már is elég törvényképes bizonyítékaim vannak ellene, hanem még korántsem annyi, melynek alapján lehetne tartóztatni. Ha ön is követi ezt a nyomot, szintén reabukkan erre az emberre s akkor aztán tulajdhatunk az eszén.

— Lesz szives a nevéét is megmondani?

— Nem! Jobb, ha előleges megbeszélés nélkül jutunk el ugyanahhoz az eredményhez. Dolgozzon ön egyedül, de gyorsan, mivel nagyon óhajtánám, ha ez ügyet január elsejére nyélbe ütőnk.

— Miért?

— Mert ugyanazon a napon dől el az én fogadásom is. És ugyanekkor egy vacsorát is fogok adni, melytől én sok szórakoztatást várok. Mellesleg ne feledje el, hogy ön is megnyert már tőlem egy vacsorát s így szinte szivesen meghívom január elsejére. Ha ön azonban ami emberünket elcsipheti, akkor annál jobb.

— Minden erőmet összefogom szedni. Hanem most legyen szives ama ékszerészt megnevezni, akitől a gombokat beszerezték.

Mitchel egy párisi ékszerész nevéét s címét írta fel egy czédulára, melyet átadott Barnesnek, azután egy másik papir iven tovább írt.

— De Mitchel ur, kiátotta Barnes, hisz ez ugyanez a czég, melytől ön az ékszereit vásárolta; értvén azt, melyek a lopott kövekhez oly nagyon hasonlítanak. Én már leveleztem ezekkel az emberekkel, de azt felelték hogy nem tudnak semmiről semmit.

— Igen, jól tudom, de ez ép az én utasításomra történt, mondta Mitchel mosolyogva. És Barnes újból tapasztalhatta, hogy oly ember ellen küzdött, akinek mindenre kiterjedt a figyelme. Én előre sejtettem, hogy ön írni fog azoknak az embereknek kiknek nevéét a számlán olvasta, ép ezért is kértem meg őket hogy ne válaszoljanak az ön kérdezősködésére. Elöl a talált gomb felől azonban magam sem vagyok tisztában, egyedül ott a helyszínen fogják ezt kideríthetni, azt hiszem e levél biztosítani fogja önnek a nevezett urak segítségét.

És ezzel elbucszott a két ur, mindketten elégedetten a beszélgetés sikerein.

TIZENHETEDIK FEJEZET.

Egy vacsora új esztendő első napján.

Felvirradt január elseje is. S Mitchel még ekkor semmi mást sem tudott Barnesről, minthogy távol van s hogy visszatérte bizony talán. Nagyon kellemetlenül érintette, hogy még mindig nem volt benne bizonyos, vajjon a vacsorán megjelenik-e? De már nem halaszthatta továbbra az előkészületeket, különben is még mindig reményelte, hogy Barnes az utolsó pillanatban is befog toppantani.

A vacsora Delmonicónál lett megrendelve esti tíz órára. Mitchel elkülönített szobát rendelt és még tíz perc hiányzott a meghatározott időből s a vendégek is Barnes kivételével mind összegyűltek, névsz-rint: Van Rawlston, Randolf, Fisher és Neuilly, aki telére New-Yorkban maradt, Thaurer és még néhány más ur.

Ép fél percczel tíz előtt — megjött Barnes is. A győzelem egy tűnő mosolya villant fel Mitchel arcán, midőn meglátta Barnest. Üdvözölte s míg a társaság az étterembe átment, volt annyi alkalmuk, hogy néhány szót zavartalanul válthatott a detektivvel.

— Mondja kérem gyorsan, sikeresen járt?

— Igen, teljesen!

— Pompás. Akkor írja fel annak az embernek a nevet erre a kártyára és én egy másik névkártyát adok át önnek, melyre meg annak a nevéét irtam fel, akit én bűnösnek tartok.

Barnes teljesítette Mitchel kívánságát s kicsérélvén a kártyákat, futó pillantást vetettek reá s jelentőségteljesen kezét fogták. A névjegyekre ugyanaz a név volt felírva. Midőn a vendégek asztalhoz ültek, Barnes, Thaurer és Fischer Adrien közébe ült le.

Ép úgy mint az olvasóink a társaság is ép oly feszülten várta a fejlődeményeket, azért nem fogjuk e fejleményeket a kitűnő lakoma leírásával megakasztani.

Már a gyümölcsre került a sor, midőn ütött az óra, melyet mindnyájan oly nehezen vártak. Az első óra ütésre felállott Mitchel s elhallgatott az egész asztaltársaság, midőn beszédét megkezdette: »Tisztelt uraim! Önök voltak oly szivesek, hogy elfogadták a meghívásomat, hogy tanui legyenek egy fogadásnak mely kissé talán elhamarkodott könnyelműséggel tizenhárom hónappal ezelőtt kötetett. De mivel talán egyes jelenlevők nem is tudják, hogy min fordult meg ez a fogadás, azért nagyjából s röviden elmondom azt.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND

1897. május hó 1-től.
 (Egységes vasuti zóna-idő szerint.)
Debreczenből indul.

Budapest-felé	gyorsvonat	reggel	8 ó. 50 p.
Budapest—Nagyvárad-felé		délután	12 ó. 36 p.
		délután	3 ó. 48 p.
		este	10 ó. 37 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé)		délután	3 ó. 48 p.
		minden kedden	déli 12 ó. p.
Csat P.-Ladányig vegyes vonat		este	8 ó. 15 p.
M.-Sziget felé gyorsv. nat		délután	6 ó. 59 p.
Szatmár—M.-Sziget felé		d. u.	4 ó. 07 p.
		éjjel	3 ó. 05 p.
		este	7 ó. 54 p.
Miskolcz-Kassa felé)		reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé)		este	8 ó. 10 p.
Szerencs—S.-A.-U—Kassa felé d. u.			4 ó. 02 p.
H.-BöszörményB.-Szt-M felé máv-ról reggel			5 ó. 28 p.
		vásártérről	5 ó. 51 p.
		máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
		vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel			4 ó. 42 p.
		vásártérről	5 ó. — p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. u.			4 ó. 12 p.
		vásártérről d. u.	6 ó. 24 p.
DerecskeNagy-Léta felé r. 8. ó. r. 35. és d. u.			4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

reggel 8 ó. 40 p. p.-kor ind. gy. v. délután	10 ó. 5 p.
déli 12 ó. 36 p.	sz. v. este 8 ó. 10 p.
este 10 ó. 31 p.	reggel 5 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest-Nagyvárad felől		délután	3 ó. 47 p.
		gyorsvonat	este 6 ó. 54 p.
		éjjel	10. 40 p.
N.-Várad-Pi-Ladány		reggel	7 ó. 40 p.
M.-Sziget—Szatmár felől		délú	12 ó. 60 p.
		reg.	07 ó. 50 p.
		gyv.	este 08 ó. 43 p.
Csat P.-Ladányról		reggel	5 ó. 16 p.
Csat Szatmárról		es e	6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől)		reggel	8 ó. 97 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől		déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől)		este	7 ó. 50 p.
B-Sz-M—H.-Böször felél vásártérre reggel			8 ó. 08 p.
		máv-ra	8 ó. 17 p.
		vásártérre	este 6 ó. 40 p.
		máv-ra	este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérre délután			5 ó. 23 p.
		máv-höz	délú. 5 ó. 32 p.
Ohat—Kócs—Polgár		vásártérre	este 7 ó. 37 p.
		m. á. v. hoz	7 ó. 47 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 8. ó. 25 p. d. u.			3 ó. 18 p.
Junius 1-től Sáránd felől este			8 ó. 33 p.

- 1) P.-Ladánytól gyorsvonat.
- 2) Közvetlenül Mis koczon át Budapestre
- 3) Közvetlenül kosi Miskolczonát.

Vasuti állomás Hosszu-Pályi, a fürdőtől fél óra járás.

EGYEDÜLI FÜRDŐ,

mely biztosan gyógyítja a csontszu, az összezsugorodott tagokat, minden nemét a köszvényes, csuzos bántalmaknak, bármiféle bőrbajokat, továbbá görvély, sápkór, maj, lép, vese és belső daganatok s egyéb női bajokra legkitűnőbb hatása a jól berendezett

Konyári-Sóstó fürdő.

== Megnyitás május 1-én. ==

A t. fürdőközönség szórakozására az idényre egy jó cigány zenekart állandósítottam, valamint hirdapok tartása által a közönség igényeinek minden tekintetben megfelelek.

A fürdő 70 kényelmesen berendezett szobája jutányos árban ágyennművel vagy a nélkül áll rendelkezésre

A fürdőhöz a félóranyira fekvő Hosszu-Pályi állomástól hetenként kétszer (szerdán és vasárnap) d. e. 10 órakor odaérkező vonattal a rendelkezésre álló társaskocsin juthatni. A vasuti jegyek mindég Hosszu-Pályi állomásig váltandók. Az étteremben jó magyar ételek, saját termésű kitűnő italok, pontos es olcsó kiszolgáltság lesz.

Fürdőorvos **Dr. MÓRICZ ERNŐ** pocsaji tb. főorvos ur, ki több éven át **Korányi Frigyes** budapesti egyetemi tanár belgyógyászati kórodájában működött.

Villanyos, massage és tej gyógymód.

Tisztelettel

D. NAGY ISTVÁN,

bérlő.

